

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessio Doctrinae Saxonicarvm Ecclesiarvm, Scripta
Anno Domini M. D. LI. Vt Synodo Tridentinae Exhiberetvr**

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1554

VD16 C 4808

De Nova Obedientia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35345

Magianos & Manichæos, ut hæc suo loco
copiosius explicamus.

DE NOVA OBEDIENTIA.

Totum beneficiū filij Dei consideran-
dum est, Ita enim uult peccatum &
mortem tollere, & nos ex regno diaboli
eripere, ut prorsus abolito peccato & de-
leta morte, restituat in nobis æternam ui-
tam, in qua Deus nobis communicet sapi-
entiam, iusticiam, & læticiam suam, & in
qua sit Deus omnia in omnibus.

Hoc summum beneficiū incoat in hac
misera massa, in hac uita, sicut scriptū est:
Superinduemur, si tamen nō nudi reperi-
emur. Item, Qui perseverauerit usq; in fi-
nem, hic saluus erit. Itaq; cum accipimus
remissionem peccatorū, & reconciliati su-
mus, & obsignati Spiritu sancto, hæc bo-
na effundere horrendus furor est: sicut de-
scribuntur effundētes, in parabola de do-
mo mundata. Et in 2. epistola Petri dici-
tur: Si hi qui effugerunt contaminationes
mundi, per agnitionem Domini & salua-
toris IESU Christi, his rursus impliciti
succumbunt, fiunt eis postrema deteriora
prioribus.

Effun-

2. Cor. 5

Mat. 10

2. Pct. 2

Effunduntur aut hęc bona, si quis non retinet fundamentū, id est, articulos fidei, siue sciens, siue deceptus, impia dogmata, seu idola recipit. Item, si quis alioqui contra conscientiam ruit. Hęc regulę saepe repetitę sunt, ut Galat. 5. Qui talia faciunt, regnum Dei non possidebunt. Necessaria est igitur cura uitandi tales lapsus.

Gal. 5

Hęc manifesta necessitas, proposita summa pœna, uidelicet amissione uitę æternę, si quos nō mouet ad bene operandum, hi sunt iam ex his de quibus dicitur:

1. Ioan. 3

Qui facit peccatum, ex diabolo est. Item, Si quis Spiritum Christi non habet, hic non est eius. Et sunt necessitatis causę plures. Debitum, id est, ordo immutabilis, ut creaturę Deo obtemperent: ideo

Rom. 8

Paulus inquit, Debitores estis. Item, ne Spiritus sanctus & fides excutiantur. Accedat & cura uitandi pœnas pręsentes.

Mich. 7

Quia certissimum est, plurimos etiā electorum lapsus, horribiliter puniri in hac uita, ut inquit Ecclesia apud Micheam: Irā Domini portabo, quia peccaui ei.

Et omnium temporū historię horrenda exempla pœnarum continent: ut Dauid,

uid, Solomō, Manasses, Iofias, Nabuchodonosor, & alij innumerabiles duriter castigati sunt. Qua in re hoc tristissimum est, quod in ipsis pœnis multa noua peccata cumulantur: ut in seditione mota contra Dauidem, in dilaceratione regni propter delictum Solomonis. Et de necessitate bene operandi, inquit Dominus: *Ni* Matt. 9
 si abundauerit iusticia uestra plus quam Pharisæorum, non intrabitis in regnum coelorum. Considerata autem necessitate, quæ multiplex est, sequuntur hæ quæstiones: Quæ opera sint facienda: quomodo fieri possint: quomodo placeant Deo: quæ habeant præmia: quod sit discrimen peccatorum, quæ excutiunt Spiritum sanctum, & quæ non excutiunt.

QVAE OPERA SINT
 FACIENDA.

Vult Deus & fidem & opera regi suo uerbo. Ideo tenenda est norma de bonis operibus, interioribus & exterioribus, quæ in istis præceptis Dei cõtinetur, quæ ad nos pertinent, sicut Ezechielis 23. dicitur: *In* Ezec. 23
 præceptis meis ambulâte. Et hæc opera interiora & exteriora fiunt cultus Dei,